

[Hahn]

dag, og flere vil sandsynligvis endda komme til.

Man anfører, at Dankortet ikke er et kreditkort, men et købekort. Vi ved imidlertid, at bankerne yder en garanti, en indeståelse for 1.000 kr., for et Dankort for de personer, der er i besiddelse af dette personlige Dankort, for personligt er det, ikke som kreditkortene, som familiemedlemmer kan gå ud og købe på. Her er det et personligt kort, kun til den pågældende person, som står på kortet.

Vi hørte ved behandlingen sidste år, at der var en halv til trekvart million af disse kreditkort, kontokort, i brug, og den daværende justitsminister, hr. Ole Espersen, oplyste, at det ikke havde givet anledning til nogen kriminalitet af betydning.

Det er også blevet anført her i debatten, at ikke alle kunne komme i besiddelse af et Dankort. Ja men heller ikke alle kan jo få udleveret et checkhæfte. Det er pengeinstitutterne, der afgør, om man kan få et Dankort, og om man kan få et checkhæfte. Det er akkurat det samme.

Så har det været fremme – noget ufornuftigt synes man, men sikkert med lidt pokersansigt fra bankernes side – at der skulle pålægges checks et gebyr. Det har nok i debatten givet et bagslag, for vi har kunnet se i dagspressen, at en meget stor kunde nu vil afstå fra at benytte checks. Det drejer sig om Fortsættelsesygekassen danmark, som oplyser, at de ikke mere vil benytte sig af checks, når der kommer gebyr på, og vi har kunnet læse, at gebyret for checks skulle træde i kraft den 1. september i år.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg ikke er modstander af indførelsen af Dankort, for jeg ser heri en frivillighed, og jeg ser også, at det er noget, man ikke kan forhindre. Lige så lidt som man har kunnet forhindre, at hestekøretøjer er blevet til biler, er det et trin på vejen i udviklingen.

Ministeren har i sin redegørelse gjort opmærksom på de ting, der spiller ind ved indførelsen af Dankort. Ministeren har ikke sagt nej til lovgivning, han slutter nemlig af med at sige: »... således at forslag om eventuelle ændringer i den bestående lovgivning vil kunne fremsættes i næste folketingsår.« Det er jo nok også, hvad denne debat munder ud i, men det betyder ikke, at pengeinstitutterne behøver at ligge på den lade side. De kan

benytte tiden, indtil det kommer for her i tinget igen, til at foreslå industriministeren, hvorledes de tænker sig det indført, for der er stadig ubesvarede spørgsmål i sagen. Bl.a. erklærer jeg mig som modstander af, at der overhovedet af Dankortet skal fremgå et CPR-nummer:

Janné Normann (RV):

For historieskrivningens skyld vil jeg starte med at orientere fru Lissa Mathiasen om, at den forespørgselsdebat, som blev rejst i folketinget den 11. marts 1982, og som munde- de ud i en dagsorden med krav om en redegørelse forud for en lovgivning, faktisk var rejst af det radikale venstre.

Vi har fået en redegørelse, og vi har fået en omfattende rapport om emnet købe-, konto- og kreditkort, og denne rapport giver en fremragende belysning af de problemer, der kan rejse sig i forbindelse med indførelsen af f.eks. Dankortet som et generelt betalingsmiddel. I redegørelsen skriver ministeren, at han ikke synes, at der er behov for en lovgivning, men jeg håber, at nogle af de ting, som jeg nu vil fremdrage, vil dokumentere, at en lovgivning i tilfælde af et generelt betalingskort faktisk er nødvendig. Der kan dukke problemer op, som det er godt at vi har taget højde for i god tid.

Det er afgørende for os, hvis der kommer et Dankort, at det ikke går hen og bliver et monopol. Forbrugerne skal fortsat have et frit valg. Man kan jo forestille sig – det har flere gjort – at pengeinstitutterne gennem forskellig gebyrpolitik for de forskellige betalingsformer kunne gøre det særlig attraktivt for forbrugerne at benytte den betalingsform, som pengeinstitutterne synes de skulle bruge. Jeg ved godt, at tilsynet med banker og sparekasser under monopolloven skulle have check på, at banker og sparekasser ikke fører en gebyrpolitik, som dirigerer forbrugernes ønsker, men der er flere områder, som jeg synes det er væsentligt at få sat i sammenhæng, når vi skal diskutere lovgivning for dette område.

Det er vigtigt, at et Dankort kan undgås af dem, der ikke ønsker det. Der kan være mennesker, der ikke kan bruge det. Der kan være mennesker, der ikke ønsker det. De frygter måske nogle af virkningerne, de synes måske, det er ubehageligt. De vil ikke gå